

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U S P L I T U

BROJ: KO-DO-712/2021
Split, 2. rujna 2026.

TU/TU

OPĆINSKI SUD U SPLITU

S P L I T

Na broj: K-1068/2023-21

Na temelju odredbe čl. 473. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25, 13/26 - u daljnjem tekstu: Zakon o kaznenom postupku/08), podnosim,

ODGOVOR NA ŽALBU

Optuženog pod 2. Dinka Kobeščaka podnesenu putem branitelja Ivana Vrdoljaka, odvjetnika u Zagrebu, optuženog pod 3. Borisa Prlića osobno, te optužene pod 4. Mire Schreng podnesene putem braniteljice Sandi Mršić, odvjetnice u Splitu, sve protiv presude Općinskog suda u Splitu broj: K-1068/2023-21 od 16. lipnja 2026. godine.

R a z l o z i

Na uvodno naznačenu presudu Općinskog suda u Splitu od 26. lipnja 2026., žalbe su podnijeli optuženi pod 2. Dinko Kobeščak putem branitelja Ivana Vrdoljaka, odvjetnika u Zagrebu, optuženi pod 3. Boris Prlić osobno, te optužena pod 4. Mira Schreng putem braniteljice Sandi Mršić, odvjetnice u Splitu. Naime, navedenom presudom imenovani optuženici su proglašeni krivima svaki zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 3. u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, u daljnjem tekstu: Kazneni zakon), a za koja djela je sud svakog optuženika osudio na kaznu zatvora u trajanju od po 6 (šest) mjeseci, a zatim je optuženicima izrekao uvjetnu osudu time da im se kazna zatvora na koju su osuđeni neće izvršiti ako optuženici u vremenu provjeravanja od po 1 (jedne) godine po pravomoćnosti te presude ne počine novo kazneno djelo. Navedenom presudom sud je optuženike obvezao i na naknadu troška kaznenog postupka.

U žalbama optuženici redom presudu pobijaju iz svih žalbenih razloga, odnosno zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te u odluci o kazni.

Mišljenja sam da su žalbe imenovanih optuženika neosnovane.

Smatram da je sud pravilno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje, te je za svoju odluku dao valjane i dostatne razloge, pa nakon što je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio odredbe Kaznenog zakona, optuženicama je odmjerio primjerene kazne, pri čemu sud nije počinio sugerirane bitne povrede odredaba kaznenog postupka. Stoga, navodi žalbi nisu doveli u sumnju pravilnost zaključaka suda.

Prije svega, treba kazati da suprotno navodima žalbi, koje na istovjetan način osporavaju primjenu važećeg zakona, u konkretnom slučaju postoji kontinuitet utuženih kaznenih djela koji bi prema zakonu važećem u vrijeme počinjenja kaznenog djela bili označeni po čl. 139. st. 2. u svezi sa st. 4. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/189), a koji kontinuitet se ostvaruje upravo u kaznenom djelu iz odredbe čl. 139. st. 2. u svezi sa st. 3. Kaznenog zakona izmijenjene člankom 9. ZIDKZ Zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (NN 126/19 – u daljnjem tekstu: ZIDKZ). Analizirajući navedene zakonske opise, očito je da su u cijelosti podudarni u svim elementima odnosno da u egzistiraju sva obilježja kaznenog djela u nepromijenjenom obliku, a da je u odnosu na konkretan pravni opis promjena numeracije isključivo posljedica promjene tehničkog koncepta kaznenog djela. U tom smislu, i nadalje se kvalifikatorni element, sada premješten iz odredbe čl. 139. st. 4. u odredbu st. 3. istog članka, oslanja na osnovno kazneno djelo iz odredbi čl. 139. st. 1. i 2. Kaznenog zakona, bez odstupanja u biću kaznenog djela i pravnoj naravi norme.

Cijeneći postojanje pravnog kontinuiteta, a imajući u vidu da je kvalifikacija utuženog djela ostala ista, te da su kazneni okvir zapriječene kazne, kao i odredbe općeg dijela ostali neizmijenjeni, uslijed čega raniji zakon nije blaži, sud ovakvom primjenom zakona nije povrijedio Kazneni zakon na štetu optuženika.

Nadalje, u žalbama se uočava i podudarnost navoda u pogledu ozbiljnosti prijetnje, kao i pitanja procesne legitimacije, odnosno svojstva Ivana Markovića kao žrtve i oštećenika. U tom smislu je za istaknuti kako su komentari prijetećeg sadržaja objavljeni ispod članka koji se kritički osvrće upravo na rad oštećenog-žrtve Ivana Markovića kao suca koji je sudio u konkretnom slučaju. S obzirom da je oštećenik-žrtva kao osoba koja je izložena u članku upravo s osnova svog rada u konkretnom predmetu, materijaliziranog u točno određenoj odluci koja je kao takva bila predmet kritike u navedenom članku, što ga nesumnjivo čini individualno određenom osobom, činjenica da isti pritom nije poimenice spomenut je u kontekstu utuženih kaznenih djela irelevantna. U tom smislu se također ukazuje bespredmetnom i okolnost što optuženici oštećenika-žrtvu ne poznaju osobno. Naime, suprotno tumačenje dovelo bi do apsurdne situacije da predmetno kazneno djelo ne bi bilo moguće počinuti prema nepoznatim osobama, a što nije podržano ni pravnom teorijom ni sudskom praksom, a osim toga postojanje osobnog odnosa između počinitelja i žrtve kao eventualnog obilježja djela previđeno je drugom kvalifikatornom značajkom. U konkretnom slučaju, u kontekstu utuženog kaznenog djela, neprijeporno je da su se komentari prijetećeg karaktera odnosili upravo na oštećenika-žrtvu kao tvorca, odnosno autora točno

određene sudske odluke koja je kod optuženika probudila očigledan revolt, koji oni i ne spore, s što identitet oštećenika-žrtve čini nedvojbenim. Nadalje, za opstojnost kaznenog djela je pravno neodlučno jesu li navedene riječi prijetnje bile izravno upućene oštećeniku-žrtvi, a kod činjenice da su iste objavljene, odnosno upućene na način pogodan da budu preneseni oštećeniku-žrtvi, do kojeg su neprijeporno i došle. To je i razlog koji je oštećenika-žrtvu potaknuo na podnošenje kaznene prijave, a koja okolnost ujedno ukazuje na podobnost izrečenih riječi da izazovu strah.

Ne ulazeći u pitanje slobode izražavanja i javne kritike, inkriminirane riječi po svom sadržaju i značenju, a time i intenciji koju održavaju, po svojoj prirodi ne predstavljaju argumentirano neslaganje i kritiku, već upravo prezentiraju iskaze verbalnog nasilja usmjerene na zastrašivanje konkretnog adresata kojem su upućene. Kada je takvim ponašanjem obuhvaćeno i društveno djelovanje tog adresata kao oštećenika-žrtve, tada inkriminirano postupanje za cilj ima dodatnu posljedicu u opstruiranju tog djelovanja, što u slučaju obavljanja sudačkog poziva i dužnosti predstavlja široko dostupni instrument pritiska koji može dalekosežno djelovati na integritet pravnog sustava i sigurnosti. Stoga se ne mogu prihvatiti navodi obrana, a time ni žalbeni navodi optuženika u pogledu prirode i nakane objavljivanja njihovih inkriminiranih izjava.

Slijedom svega navedenog, ukazuju se neutemeljeni i žalbeni navodi kojima se osporava pravilnost, dosljednost i razumljivost razloga danih u presudi. Naime, sud je u odnosu na sve optuženike opravdano izložio objedinjeno obrazloženje iz razumnih, logičnih i pravno-tehničkih razloga, jer neovisno o tome što se kod svakog optuženika radi o pojedinačno izrečenoj prijetnji, a time i pojedinačnom kaznenom djelu, svi optuženici postupali su s istovjetnom namjerom da riječima koje sadrže nasilne elemente zastraše i uznemire oštećenika-žrtvu kao suca koji je donio spornu odluku, a potaknuti nezadovoljstvom takvim njegovim postupanjem i osobnim uvjerenjem o neispravnosti iste.

Uzgredno, eventualne nepodudarnosti u pisanju koje se ističu u žalbi optuženog pod 2. Dinka Kobeščaka predstavljaju pogrešku u pisanju, te sagledavajući kontekst cjelokupne odluke sadržajno ne narušavaju razumljivost i jasnoću presude.

Posebno u odnosu na navode žalbe imenovanog optuženika pod 2. valja kazati kako je opseg i količina sadržaja prijetnje, pa u tom smislu i broj izrečenih riječi u istoj, neodlučan, jer prijetnja može biti počinjena čak i samo konkludentnom radnjom. Za opstojnost predmetnog kaznenog djela je potrebno da se u ostvarenoj komunikaciji izrečenim riječima ispune obilježja kaznenog djela, a u odnosnom slučaju kod kvalificiranog oblika djela to je stavljanje oštećeniku-žrtvu u izgled nekog, bilo kojeg zla kojem može biti izložen, što je imajući u vidu rečeničnu konstrukciju kolokvijalno imenovani optuženik i učinio.

Što se tiče potpunosti i pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja, te suglasnosti stranaka za čitanjem dokaza, navodi žalbe nisu održivi, jer je rasprava održana u prisutnosti uredno pozvanih optuženika u odnosu na koje je postupak razdvojen, isti su se izjasnili o krivnji, iznijeli svoje obrane, te su im na raspolaganju bila sva procesna sredstva kojima su mogli na tijek postupka i utvrđenje činjenica djelovati iz svojih procesnih pozicija. Osim toga, isti su od strane suda upozoreni na posljedice nedolaska na raspravu i mogućnost održavanja iste u njihovoj odsutnosti, što su uz

termin održavanja rasprave uredno primili na znanje. Nedolazak na raspravu je upravo konzumacija njihovih procesnih prava koja su imala svoje postupovne učinke. S druge strane, u kontekstu istaknutih konvencijski prava, a koja posebno ističu pravo na pošteno suđenje, pa tako i pravo da sud u razumnom roku ispita slučaj, u izostanku daljnje procesne aktivnosti imenovanog optuženika nije jasna više puta istaknuta primjedba kojom se dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost rada suda zbog toga što je sud krajnje ažurno, ekonomično i svrhovito raspravu okončao u svega dva ročišta.

Konačno, žalbama se osporava visina i mjera kazne, pri čemu izostaje zaključak koju kaznenopravnu sankciju i na temelju kojih činjenica optuženici smatraju prikladnom u konkretnom slučaju. Kako takvi navodi žalbi nisu dostatni da dovedu u pitanje odluku suda koji je objektivno razmatrajući i vrednujući olakotne i otegotne okolnosti odmjerio kazne, isti se ukazuju pravno neodlučnima za preispitivanje pobijane odluke suda.

Stoga,

p r e d l a ž e m

da Županijski sud žalbe optuženika pod 2. Dinka Kobeščaka, pod 3. Borisa Prlića i pod 4. Mire Schreng odbije kao neosnovane.

Z A M J E N I C A
OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Tea Ukić

Dokument je elektronički potpisan:
Tea Ukić

Vrijeme potpisivanja:
03-09-2026
14:43:02

DN:
C=HR
O=OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3838313136303632323936
OU=Signature
S=Ukić
G=Tea
CN=Tea Ukić

Broj zapisa: **17c21-143ca**

Kontrolni broj: **04711-836b4-6f626**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinsko državno odvjetništvo u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.